

i Anledning af Anstæffelsen af en Vogn til Transport af syge Heste til Veterinærskolen, er Grunden den, at disse Penge ere forlangte til en Konkurrence om Vognen. Selve Vognen var i og for sig dyr nok, og naar der saa oven i Købet skulde et Beløb til at etablere en Konkurrence om en saadan Vogns Konstruktion, vilde det efterhaanden blive en ganske overordentlig kostbar Venlighed mod de syge Heste. Konkurrence kan jo ellers ved større Foranstaltninger være nødvendig, men jeg tror, at hvis en privat Mand skulde etablere en Konkurrence, hver Gang han skulde købe sig en Vogn, saa vilde han meget hurtig gaa falit. Saadanne Vogne vilde vistnok kunne faas ligesaa billige og gode uden Konkurrence. Vindringsforslagene under Nr. 39 og 40 skal jeg kun henvisse til Betænkningen om. Det fremgaar jo af selve Vindringsforslagenes Text hvad Meningen er dermed. Vindringsforslaget under Nr. 41 er begrundet i, at Udvalget har anset det for mindre begrundet, eller jeg kan næsten sige ubegrundet, at ansætte en Overplantør i Sjælland i Stedet for en Plantør. Det er naturligvis en Skjønssag, hvorvidt det skal være en Overplantør eller ikke, men efter de Oplysninger, der ere givne, og efter alle de positive Meddelelser, vi have faaet, er Udvalget af den Mening, at et saadant Overplantøremøde ikke er begrundet i Omstændighederne, og at det vil være tilstrækkeligt at indskrænke det til en Plantør. De andre Vindringsforslag under § 19 give ikke Anledning til hyderligere Bemærkninger end dem, der findes i Betænkningen. Kun om det sidste Forslag under Nr. 49 maa jeg bemærke, at naar man foreslaar denne Sum negtet, saa er det særlig begrundet i, at der i Virkeligheden ganske mangler en Begrundelse for Forslaget, der kunde bevise dets Nødvendighed. Det er til Reiser i Handelsinteresser, ikke til Ministeriets Embedsmænd, men til Folk udenfor Ministeriet. Der er ikke engang oplyst, til hvem det skulde være og til hvilke Formaal. Det forekommer derfor Udvalget, at det vilde være en overordentlig rundelig og lidet motiveret Anvendelse af 5.000 Kr. Er der Trang til i en given Sag at lade foretage Reiser af Embedsmænd eller Andre, og de forhaandenbarende Midler ikke strække til, saa maa det i det enkelte Tilfælde oplyses, saaledes at man derpaa kan begrunde Fordringen; men en almindelig Konto til Reiser i Handelsinteresser vil næppe kunne finde Tilslutning her i Thinget og er vel heller ikke begrundet i Sagens Natur. I Betænkningen er der nogle Poster, som jeg skal omtale. Jeg skal saaledes henlede Opmær-

somheden paa et Samraad, som har fundet Sted med Hensyn til Havneafgifternes Størrelse. Det er ved de Oplysninger, der under dette Samraad ere meddelte Udvalget, konstateret, at Havneafgifterne ved Statshavnene ere temmelig betydelige, og da de jo virke som en Told, hæmme de i høi Grad Handelen og Skibsarten her i Landet. De Afgifter, som der navnlig er anket over, ere de ved Esbjerg Havn; der er Afgiften 10 Dre pr. Ton, hvad enten Skibet hører til Tolddistriktet eller ikke. Det er den høieste Afgift, der findes i de her nævnte Havne, de andre Afgifter variere mellem 7 og 8 Dre pr. Ton. Kjøbenhavns Afgifter ere derimod overordentlig høie, nemlig 40 Skill. pr. Elstr. for udgaaende i Følge Loven af 31te Marts 1864. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere her ind paa, eftersom det er oplyst i Konferencen, at det er Hensigten om et Par Aar fuldstændig at hæve Havneafgiften i Kjøbenhavns Havn. Derfor taber Spørgsmaalet i aktuel Interesse, men jo hurtigere denne Ophævelse kan ske, desto bedre er det. Men Hensyn til de andre Havne har det været Udvalgets Mening, at der maatte kunne gjøres væsentlige Fremskridt enten ved fuldstændig at frigjøre Statshavnene eller ved meget betydelig at nedsætte Afgifterne. Jeg skal villig indrømme, at der kan gjøres den Betragtning gjældende, at man maa tage Hensyn til Konkurrencen med Privathavnene, men denne Betragtning er dog næppe afgjøvende. Statshavnene have jo deres Betydning i ganske andre Motiver end de lokale Havne; deres Anlæg ere begrundede i Erkjendelsen af, at saadanne Havne ere nødvendige i den almindelige Skibsarts eller Handelens Interesser, hvilket Sidste jo navnlig gjælder Esbjerg. Det er den hvitærede Minister bekendt, at man fra Landmændenes Side navnlig paa de store Delegeretmøder saa tidt har klaget over disse overordentlig byrdefulde Afgifter — dels Kragsafgifter, dels navnlig ogsaa Havneafgifter — i Esbjerg. Jeg skal derfor tillade mig at opfordre den meget ærede Minister til at gjøre, hvad han kan, for at staffe en Lettelse eller mulig en fuldstændig Ophævelse til Veie. I et andet Samraad er der forhandlet om de tekniske Skolers Eiendomsforhold. Jeg skal oplyse, at det ved denne Konference er konstateret, at Eiendomsforholdene ved de tekniske Skolers Bygninger ere ordnede saaledes, at Bygningen ved Overenskomsten med Stat og Kommune fremtidig er sikret til det Brug, hvortil den oprindelig er bestemt. Man risikerer altsaa ikke, naar man giver